

N:o 19.

Ank. till Riksd. kansli den 22 febr. 1889, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om anstånd för arrendatorerna af kronans domäner med arrendeafgifternas erläggande.
(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt, till statsutskottet remiterad motion (n:o 70) har herr *F. O. Larsson* i Mörtlösa, med hvilken herr *C. J. Jakobson* m. fl. instämt, föreslagit, att Riksdagen måtte besluta, att de arrendatorer af kronans domäner, som det önskade, finge anstånd till den 1 nästkommande oktober med erläggande af halfva arrendesumman för nu löpande år under de vilkor, som Kongl. Maj:t de två föregående åren fäst vid ett dylikt anstånd; till stöd för hvilken framställning motionären hufvudsakligen anfört, att, då verkningarne af de ogynsamma konjunkturerna för jordbruket ännu icke försvunnit, enahanda anstånd, som i afseende å de två föregående årens arrendeliqvider blifvit beviljadt, borde äfven för nu löpande arrendeår medgifvas, helst 1888 års skörd åtminstone i qualitativt hänseende ej lemnat så fördelaktigt resultat som föregående års.

Såsom jemväl motionären antydt, har Kongl. Maj:t, efter derom ingifna ansökningar, i fråga om de arrenden, som förfallit till betalning den 14 mars 1887 och den 14 mars 1888, genom särskilda beslut medgifvit anstånd sålunda, att, så vidt, beträffande hvart och ett af berörda år, ena hälften af arrendena betalades före den 14 mars, med betalning af andra hälften finge anstå sist till den 1 näst derpå följande oktober, dock under vilkor att arrendelöftesmännen skriftligen

förklarade sig, oaktadt anståndet, vidblifva sin löftesansvarighet för arrendets fulla gäldande.

Enligt hvad utskottet inhemtat hafva jemväl i afseende å de nu ifrågavarande arrendeafgifternas erläggande talrika ansökningar om anstånd inkommit till Kongl. Maj:t; och har, sedan Kongl. Maj:t anbefalt domänstyrelsen att deröfver afgifva yttrande, från bemälda embetsverk den 5 i denna månad till Kongl. Maj:t inkommit ett den 25 nästlidne januari dagtecknadt utlåtande i ämnet. Då alltså den af motionären väckta frågan inom den närmaste tiden torde blifva föremål för Kongl. Maj:ts ompröfning, får utskottet hemställa,

att herr F. O. Larssons omförmälda motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 februari 1889.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.